Ἐπιμέλεια ΘΑΝΑΣΗ ΓΚΟΒΑ

ΑΧΑΪΚΑ καὶ ΑΜΑ

ΘΑ ΤΟ ΕΠΑΝΑΛΑΒΟΥΜΕ. — Μπορεῖ ἡ διπλωματικὴ σκοπιμότητα καὶ οἱ γεωπολιτικὲς συγκυρίες νὰ κάνουν κάπως συγγνωστὴ τὴ στάση τῶν κυβερνώντων ἀπέναντι στὴν Ἀμερική. — Μπορεῖ, συνεπῶς νὰ παραμένουν στὴ χώρα μας οἱ βάσεις καὶ νὰ καταπλέουν στὰ λιμάνια μας τὰ πλοῖα τους. — Ἀλλὰ τὴν ψυχὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ τὴν ἔχουν χάσει. — Μπορεῖ νὰ βρίσκονται ἐδῶ μέ... «συμμαχικὲς συμφωνίες». — Ἀλλὰ τοὺς νοιώθουμε πιὰ σὰν στρατὸ κατοχῆς! ☆ ΟΥΤΕ ΚΑΙ ΟΙ ΙΔΙΟΙ ΜΠΟΡΟΥΝ νὰ αὐταπατῶνται πάνω σ' αὐτό. — Ἀλλὰ ἐκεῖνο ποὺ τοὺς διακρίνει εἶναι ἡ ἀναισθησία τοῦ γαϊδάρου τῆς γνωστῆς σκαμπρόζικης παροιμίας (βαρᾶτε, ἀλλὰ μὴν τσαβᾶτε...) — Ἐὰν ὑπῆρχε ἴχνος φιλοτιμίας, ἐὰν στὴ θέση τῆς ἀκραιφνῶς νκαγκστεοικῆς ψυχοσυν θέσεως ὑπῆρχε κάποιο ὑπόλοιπο τσίπας θὰ τὰ εἶχαν μαζέψει καὶ θὰ εἶχαν ξεκουμπιστῆ ☆ ΑΛΛΑ Η ΑΘΛΙΟΤΗΤΑ ΚΑΙ Η ΠΟΡΩΣΗ μᾶς χώρας ποὺ ἀνόησε μὲ ντόλλαρς (ἀπὸ τοὺς ἐξουθενωμένους Ἄγγλους λόγω τῶν ζημιῶν τοῦ πολέμου) τὴν ἡγεσία τοῦ Δυτικοῦ κόσμου, εἶναι πολὺ φυσικὸ νὰ ὁδηγεῖ σὲ ἀνάλογη συμπεριφορὰ ἀνταλλαγῆς τῶν ἠθικῶν ἀξιῶν μὲ εὐρωδολλάρια. — Ἔτσι κάθε κόλαφος συνοδεύεται ἀπὸ τὴν ἐξαγγελία κάποιας οἰκονομικῆς βοηθείας. — Ἡ ἀπάντησή μας εἶναι καὶ θὰ εἶναι πάντα — Γιάνκηδες, ρεμάλια, τῆς διεθνοῦς πολιτικῆς ἀδίστακτοι ἐγκληματίες, ραδιοῦφοροι καὶ συκοφάντες στὰ σπίτια σας.— Στὰ ὑπερατλαντικὰ καταγώγιά σας.

ΠΡΩΙΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

Τὸ γέλιο... ἐπιστημονικῶς

ΟΤΙ ΤΟ ΓΕΛΙΟ εἶναι ...ὑγεία, ἀποτελεῖ ἀξίωμα παλαιότατο. Καὶ ὅλοι θὰ πρέπει νὰ θυμόμαστε ἡ καλεῖται ἀξίωμα. Μιὰ ἀλήθεια, μιὰ πραγματικότητα ὁ ἑαυτῆς φανερή, προφανὴς καὶ αὐταπόδεικτη. Κάτι περίπου σὰν τὸ δόνιμα. Ὅμως εἶναι γεγονὸς ὅτι τὸ διεισδυτικὸ μυαλὸ καὶ ἡ ἐπιστημοσύνη τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἀρκοῦνται σὲ αὐτοπόδεικτες ἀλήθειες. Καὶ συνεχῶς κατὰ τὴν ἔρευνα μειώνουν τό... ἀριθμὸ τῶν δογματικῶν καὶ ἀξιωματικῶν ἀληθειῶν, μετατρέποντάς τες σὲ θεωρήματα. Ἔτσι ἔφθασε ἡ ὥρα νὰ ἀποδειχθῆ καὶ ἐπιστημονικῶς ἐργαστηριακῶς ὅτι τὸ πρόγραμμα, τὸ γέλιο εἶναι ὑγεία.

Ὁ δρ. Ἀβνὲο Ζιβ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Τὲλ Ἀβὶβ κάνει ἔρευνες γιὰ τὸ γέλιο ἐδῶ καὶ πολλοὺς χρόνια. Καὶ τὰ μέχρι τοῦδε πορίσματα του ὑπῆρξαν διαφωτιστικά, χρήσιμα, συχνὰ ἀνεκτίμητα καὶ μερικὲς φορές, ἀστεῖα καὶ ἀστεῖα.

Μεταξὺ τῶν θεωριῶν του ἀναφέρεται ὅτι: τὸ γέλιο κάνει τὸν ἄνθρωπο νὰ ἐπιτυγχάνει σὲ μεγαλύτερο ποσοστὸ στὰ τέστ ψυχολογίας γιὰ δημιουργικότητα. Τὸ γέλιο μπορεῖ νὰ βοηθήση τὴν ἐργασία ἐὰν εἶναι κανεὶς ἐκπαιδευτής, ἢ ὑπάλληλος τραπέζης. Ἀλλὰ μπορεῖ νὰ εἶναι βλαβερὸ ὅταν ἐργάζεται σὲ ἐργοστάσιο ἢ συναρμολογήσεως, ἢ σὰν δακτυλογράφος. Οἱ ἄνδρες εἶναι πιὸ εὐθυμοι ἀπὸ τὶς γυναῖκες. Οἱ εὐθυμοι ἄνδρες, ἀγαποῦν τὴ μητέρα τους, ἀλλὰ ἔχουν ὁριστικὰ τὰ προβλήματα μὲ τὸν πατέρα τους.

Ὁ δρ Τίβ, λέει ἐπίσης ὅτι ἡ ψυχολογικὴ ἔρευνα μπορεῖ κάποιος νὰ διαβάση γιὰ τὴ σχιζοφρένεια τὸ ἄγχος καὶ ὅλα τὰ ἄσχημα πράγματα ποὺ συμβαίνουν στὴ ζωή. Ἀλλὰ δὲν διαβάζει κανεὶς σχεδὸν τίποτα γιὰ τὸ γέλιο. Κι' ὅμως, προσθέτει ὁ κ. Ζίβ, οἱ ἄνθρωποι γελοῦν καὶ τὸ γέλιο εἶναι ἕνας ἐνδιαφέρον καὶ ζωτικὸς κλάδος γιὰ τὴν ἔρευνα. Ὁ Δρ Ζίβ, ἄρχισε τὶς ἔρευνές του δοκιμάζοντας τὴ δημιουργικότητα καὶ τὴν ἐπιδεξιότητα τῶν ἀνθρώπων ἀφοῦ ἔχει προηγηθῆ μιὰ περίοδος γέλιου. Ὅταν ὁ δρ Ζίβ πελέτησε τὰ τέστ ἔκαμε δυὸ ἀνακαλύψεις:

Πρῶτον οἱ μαθητὲς ποὺ εἶχαν γελάσει προηγουμένως, σημείωσαν στὸ τέστ δημιουργικότητος ποσοστὰ ἐπιτυχίας σημαντικώτερα ἀπὸ ἐκεῖνα τῶν παιδιῶν ποὺ δὲν εἶχαν γελάσει προηγουμένως. Ἔτσι μπορεῖ νὰ βγῆ τὸ συμπέρασμα ὅτι τὸ γέλιο καὶ ἡ δημιουργικότητα ἀκολουθοῦν τὴν ἴδια διαδικασία στὶς πνευματικὲς λειτουργίες καὶ στὴ συνείδηση. Δεύτερον ἀνακάλυψε ὅτι τὸ ποσοστὸ ἐπιτυχίας ἦταν πολὺ χαμηλότερο στὰ τέστ ἐπιδεξιότητος. Αὐτὸ ἐξηγεῖται διότι τὸ γέλιο προϋποθέτει μεγάλη κατανάλωση ἐνεργείας καὶ ἀποσυντονίζει τὸν μηχανισμὸ ἐπιδεξιότητος.

Στὰ πειράματά του ὁ δρ Ζίβ στρέφει τώρα τὴν προσοχή του στὰ παιδιὰ καὶ συγκεκριμένα σὲ ἐκεῖνα ποὺ ἔχουν ἀνεπτυγμένο χιοῦμορ. Ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ ἀξιόλογα πορίσματα, λέει, εἶναι ὅτι ὁποιος ἔχει ἀνεπτυγμένη τὴν αἴσθηση τοῦ χιοῦμορ εἶναι γενικὰ πιὸ δημιουργικός.

ΠΑΝ

Ὁ φράκτης τῆς Μ. Γηροκομείου

ΤΟ ΑΙΣΘΗΜΑ τῆς ἀτομικῆς ἰδιοκτησίας εἶναι γνωστὸ ὅτι πάρα πολλὲς φορὲς ὁδηγεῖ σὲ ἀπληστία, ποὺ κάποτε ἐκδηλώνεται μὲ ἀσυνήθη μικροπρέπεια ἢ μικροψυχία. Εἶναι τότε ποὺ μερικοὶ προσπαθοῦν μὲ διαδοχικὲς μετατοπίσεις τοῦ φράκτη (πάντοτε πρὸς τὰ ἔξω) νὰ οἰκειοποιηθοῦν κάτι ἀπ' τὸ χωράφι τοῦ γείτονα ἢ ἀκόμη πιὸ ἀνενόχλητα τὸν δημόσιο δρόμο. Παλιὰ «ἀρρώστεια» ποὺ γιὰ τὴ θεραπεία της ὄχι μόνο ὁ ἀνθρώπινος, ἀλλὰ καὶ ὁ Θεῖος νόμος προσπαθοῦν ἀνέκαθεν.

Γι' αὐτὸ καὶ σοκάρεται κανείς; ἰδιαίτερα ὅταν βρίσκεται ἀπροσδόκητως μπροστὰ σὲ τέτοια τεχνάσματα ...σαλαμοποιήσεως τοῦ δρόμου ἐκ μέρους ἀνθρώπων ποὺ διακονοῦν σὲ ἱεροὺς χώρους, ὅπως αὐτὸς τῆς μονῆς Γηροκομείου. Ὅταν τέτοια τερτίπια ἀπληστίας καὶ διαθέσεως καταπατήσεως ἐμφυλοχωροῦν σὲ καλογήρους καὶ μάλιστα πλάϊ στὸ κοιμητήριο τοῦ μοναστηρίου, ποὺ εἶναι ἕνας πρόσθετος λόγος προβληματισμοῦ ἐπὶ τῆς ματαιότητος τῶν ἐγκοσμίων, τότε τὶ νὰ κάνουν οἱ ἄλλοι:

Μιὰ σειρὰ ἀπὸ χονδροὺς πασσάλους καὶ καδρόνια ἔχουν ἐμπηχθεῖ 30—40 πόντους ἔξω ἀπὸ τὸν κανονικὸ φράχτη ἀπὸ σιδεροπασσάλους καὶ πλεχτὸ σύρμα μὲ τὸ πρόσχημα τῆς στηρίξεώς του. Ἀλλὰ γιατὶ τὰ καδρόνια δὲν ἔχουν ἐμπηχθῆ ἀκριβῶς δίπλα ἀπ' τοὺς σιδεροπασσάλους, ὁπότε θὰ ἦταν καὶ στερεότερη ἡ στήριξη; Μήπως γιὰ νὰ μεταφερθῆ σὲ λίγο καὶ τὸ σύρμα πρὸς τὰ ἔξω; Πάντως καὶ μὲ μόνους τους τοὺς πασσάλους τὸ ἀντίστοιχο τμῆμα τοῦ δρόμου ἀχρηστεύεται.

Τὸ ἂν ὑπάνει ἢ ὄχι παρόμοια πρόθεση μπορεῖ νὰ τὸ κρίνη κανεὶς ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι καὶ ὁ ὑπάρχων φράκτης ἐκ σιδεροπασσάλων καὶ πλεκτοῦ σύματος εἶναι ἄλλους 40 πόντους ἔξω ἀπὸ ἕνα κοράσπελο ἐκ πετρῶν ποὺ κάποτε βέβαια θὰ ἦταν ἴσιο...

Θὰ παρακαλούσαμε τὸν σεβασμιώτατο μιὰ καὶ ἐκεῖ εἶναι τὸ καθημερινό πέρασμά του νὰ ρίξη μιὰ ματιὰ καὶ νὰ διατάξη τὰ δέοντα.

Ὁ πληθυσμὸς τοῦ Αἰγίου

ΥΠΑΡΧΟΥΝ σαφεῖς ἐνδείξεις —γράφει ἡ «Φωνὴ τῆς Ἀχαΐας», ὅτι ὁ πληθυσμὸς τοῦ Αἰγίου ἔχει αὐξηθῆ ἤδη στὶς 25.000. Ὁ συνεχὴς ἐποικισμὸς ποὺ σημειώνεται στὴν πόλη ἀπὸ τὰ γύρω, κυρίως ὀρεινά, χωριὰ καὶ ἡ σημαντικὴ αὔξηση τοῦ πληθυσμοῦ της θεμελιώνει τὴν παραπάνω διαπίστωση. Μόνον ἀπὸ τὰ κιτάπια, τοῦ Ληξιαρχείου φαίνεται ὅτι οἱ Αἰγιῶτες ἔχουν αὐξηθῆ κατὰ 2. 500 ἄτομα κατὰ τὰ τελευταῖα ὀκτὼ χρόνια.

Καὶ εἰς ἀνώτερα λοιπόν.

Ἡ Βόρειος Ἤπειρος

«ΕΙΘΕ κατὰ τὸ νέον ἔτος 1978 νὰ εὐοδοθοῦν οἱ ἐθνικοὶ ἀγῶνες καὶ νὰ πραγματωθοῦν τὰ ἐθνικὰ ὄνειρα τοῦ Πανελληνίου».

Πρόκειται γιὰ εὐχὴ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Σεραφεὶμ ὡς ἀρχηγοῦ τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ Ἀγῶνος...

Θὰ πῆτε, εὐχὴ εἶναι αὐτὴ καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀκόμα καὶ οἱ πιὸ τολμηρὲς καὶ ἀπομακρυσμένες προσδοκίες ἔχουν τὴ θέση τους. Ἀλλὰ ἐκεῖνο τὸ «ἐντὸς τοῦ 1978, τί τὸ ἤθελε ὁ ἀρχηγὸς τοῦ (ἀνυπάρκτου) Βορειοηπειρωτικοῦ Ἀγῶνος; Γιὰ νὰ μοιάζη ἡ εὐχὴ μὲ κακόγουστο ἀστεῖο;

Ἢ μήπως ἐπιτρέπεται μακαρι ὥστε νὰ κοροϊδευόμαστε μὲ τὸν πόνο τῶν Βορειοηπειρωτῶν;

Προσκλητήρια Γάμων
«Γωνιὰ τοῦ Βιβλίου»
Ἀγ. Νικολάου 32 — ΠΑΤΡΑΙ

ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Τ' ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ὁ φόρος αἵματος τῶν ἐργαζομένων

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΑΛΗΘΕΙΑ

Ἕνας στοὺς 25 Ἕλληνες κινδυνεύει νὰ πέσει θῦμα ἐργατικοῦ ἀτυχήματος.

Ἀφορμὴ νὰ γράψω τὸ ἄρθρο μου αὐτὸ εἶναι ὁ θάνατος ἑνὸς ἀκόμη οἰκοδόμου στὴν πόλη μας. Καὶ ὁ θάνατος 3ύο ἐργατῶν στὸ ἐργοστάσιο ΠΥΡ — ΚΑΛ τοῦ Μποδοσάκη στὸ Λαύριο.

Σύμφωνα μὲ τὰ ἐπίσημα στατιστικὰ στοιχεῖα σημειώνονται κάθε χρόνο περίπου 46.000 ἐργατικὰ ἀτυχήματα σὲ σύνολο ἐργαζομένων 1.150.000 Τὸ ποσοστὸ τῶν θανατηφόρων ἀτυχημάτων εἶναι ἰδιαίτερα ὑψηλὸ ὅπως θὰ δοῦμε παρακάτω. Πρέπει ὅμως νὰ παρατηρηθῆ προκατοβολικὰ ὅτι ἡ στατιστικὴ παρακολούθηση τῶν ἐργατικῶν ἀτυχημάτων στὴ χώρα μας εἶναι ἰδιαίτερα ἀνεπαρκής.

Χαρκτηριστικά: Μόνο τὸ 1)3 τῶν ἀτυχημάτων ποὺ δηλώνεται στὸ ΙΚΑ δηλώνεται στὸ Ὑπουργεῖο Ἐργασίας. Δηλ. στὸ ὑπουργεῖο δηλώνονται περὶ τὰ 15.000 Ἐργατικὰ ἀτυχήματα ἐνῷ στὸ ΙΚΑ 46.000.

Ἐπισήμως ἡ διαφορὰ ποὺ προκύπτει μεταξὺ τῶν δηλουμένων ἀτυχημάτων στὸ Ι.Κ.Α., καὶ στὸ Ὑπουργεῖο Ἐργασίας ὀφείλεται στὸ ὅτι ἀναγγέλλονται καὶ τὰ μικρο—ἀτυχήματα ἀπὸ τὰ ὁποῖα ὁ ἐργαζόμενος εἶναι ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν κάτω τοῦ τριημέρου, ἐνῷ ἀντίθετα στὶς ὑπηρεσίες τοῦ ὑπουργείου ἀναγγέλλονται κατὰ τὸ πλεῖστο τὰ πιὸ σοβαρὰ ἀτυχήματα.

Ἀκόμη τὸ ΙΚΑ, διαθέτει μεγαλύτερο ἀριθμὸ ὑπηρεσιῶν καὶ σ' αὐτὸ ἀναγγέλλονται ἀτυχήματα ποὺ συμβαίνουν ἔξω ἀπὸ τὸ χῶρο ἐργασίας, ἀλλὰ ποὺ ἔχουν σχέσι μ' αὐτή, ὅπως σιδηροδρομικά, ἀεροπορικά, τροχαῖα κ. λ.π. Ἐπίσης περιλαμβάνονται ἀτυχήματα ποὺ ἀναφέρονται στὶς γεωργικὲς κτηνοτροφικὲς, δασικές, θηρευτικὲς, ἁλιευτικὲς καὶ μεταλλευτικὲς ἐργασίες ποὺ δέν ὑπάγονται ἄμεσα στὴν ἁρμοδιότητα τοῦ ὑπουργείου Ἐργασίας». Αὐτὸ ὅμως ἀποκαλύπτει ὅτι οἱ ἐργαζόμενοι ἔχουν ἀφεθεῖ στὴν καλὴ διάθεση τῶν ἐργοδοτῶν ἀφοῦ οὔτε κὰν στατιστικὰ δὲν παρακολουθεῖ τὸ ὑπουργεῖο τὰ ἀτυχήματα σὲ βασικοὺς χώρους δουλειᾶς. (Π.χ. μεταλλεῖα, ἁλιειακά) πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ παρακολουθεῖται οὐσιαστικὰ ἡ τήρηση τῶν κανόνων προστασίας τῶν ἐργαζομένων;

Ὁπωσδήποτε πέρα ἀπὸ τὰ προαναφερθέντα γεγονὸς εἶναι ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀτυχημάτων ποὺ δηλώνεται στὸ ΙΚΑ εἶναι μικρότερος. Πάρα πολλὰ ἀτυχήματα, εἴτε ἀπὸ ἀδιαφορία εἴτε ἀπὸ πίεση τοῦ ἐργοδότη, εἴτε γιατὶ εἶναι πράγματι μικρὰ δὲν δηλώνονται.

Μέ τὶς ἐπιφυλάξεις ποὺ προκύπτουν ἀπὸ τὴν κατάσταση ποὺ περιγράψαμε ἤδη, ἂς δοῦμε τὰ ἐπίσημα στατιστικὰ στοιχεῖα ἀτυχημάτων.

230.000 ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΣΕ ΠΕΝΤΕ ΧΡΟΝΙΑ

Ὅπως προκύπτει ἀπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ ΙΚΑ, τὴν τελευταῖα πενταετία (1972—1976) σημειώνεται σταδιακὰ κάποια μείωση, τῶν ἐργατικῶν ἀτυχημάτων ποὺ συνολικὰ ξεπέρασαν τὶς 230. 000. Ἔτσι ἐνῷ τὸ 1972 σημειώθηκαν 48002 ἀτυχήματα τὸ 1976 εἴχαμε 44987. Ἡ διαφορὰ εἶναι ἀκόμα μεγαλυτέρα, ἂν λάβουμε ὑπ' ὄψη ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀσφαλισμένων αὐξήθηκε.

Στὸν παρακάτω πίνακα δίνεται ἡ ἐξέλιξη τῶν ἀτυχημάτων, στὴν περίοδο αὐτή. Ὁ πρῶτος ἀριθμὸς φανερώνει τὸ ἔτος, ὁ δεύτερος τὸν ἀριθμὸ τῶν ἀτυχημάτων κι' ὁ τρίτος τὸ ποσοστὸν τῶν ἠσφαλισμένων ποὺ ὑπέστησαν ἀτύχημα.

1972	48002	4,7%
1973	47544	4,5%
1974	44983	4,1%
1975	44952	3,9%
1976	44987	3,8%

632 ΘΑΝΑΤΟΙ

Τὰ ἀτυχήματα ποὺ κόστισαν τὴν ἴδια τὴν ζωὴ στοὺς ἐργαζομένους τὴν ἴδια περίοδο (1972—1976) ἔφτασαν τὰ 632: Πάνω ἀπὸ 120 ἐργαζόμενοι χάνουν κάθε χρόνο τὴ ζωή τους πάνω στὴν ἐργασία τους.

Τὰ περισσότερα θανατηφόρα ἀτυχήματα τὰ μισὰ σχεδὸν γίνονται στὶς οἰκοδομές, κατασκευαστικὲς ἐργασίες καὶ βιομηχανίες. Τὰ αἴτια τῶν ἐργατικῶν ἀτυχημάτων σύμφωνα μὲ τὶς ἐκτιμήσεις τοῦ ὑπουργείου Ἐργασίας, ὀφείλονται κατὰ 38% σὲ τυχαῖα γεγονότα 30% σὲ ἄστοχη ἐνέργεια τοῦ θύματος, 11% σέ ἔλλειψη μέτρων ἀσφαλείας 12% εἶναι ἀτυχήματα ἐπαγγελματικοῦ κινδύνου (!) 2% ὀφείλονται σὲ χρησιμοποίηση μὴ εἰδικευμένου προσωπικοῦ καὶ τὰ ὑπόλοιπα σὲ διάφορα ἄλλα αἴτια (βλάβη μηχανῶν, τροχαῖα παθολογικὰ αἴτια κ.ἄ.).

Εἶναι φανερὸ ὅτι οἱ ἐκτιμήσεις αὐτὲς τοῦ ὑπουργείου Ἐργασίας εἶναι ἐκτὸς πραγματικότητος. Σύμφωνα μὲ αὐτὲς τὸ 87% τῶν ἀτυχημάτων ἀποδίδεται σὲ τυχαῖα ἢ φυσιολογικὰ γεγονότα, ἢ στὸν ἴδιο τὸν ἐργαζόμενο καὶ μόνο 13% στὴν ἀπουσία στοιχειωδῶν μέτρων προστασίας τῶν ἐργαζομένων καὶ γενικὰ αἴτια, ὀφειλόμενα στὴν ἐργοδοσία. Οἱ συντάκτες τῶν ἐκτιμήσεων αὐτῶν φαίνεται ὅτι στηρίζονται ἀποκλεισστικὰ στὶς πληροφορίες ποὺ τοὺς παρέχει ἡ ἐργοδοτικὴ πλευρὰ καὶ ἀγνοοῦν ὅλως διόλου τὴν κατάσταση ποὺ ἐπικρατεῖ στοὺς τόπους δουλειᾶς.

Ἀλλιῶς μιὰ ματιὰ στὶς οἰκοδομὲς π.χ. θὰ ἦταν ἀρκετὴ γιὰ νὰ ἀνατρέψη τὰ συμπεράσματα αὐτά. Ἔχει ρίξει ἕνα βλέμμα, κάποιος ἁρμόδιος ἂν στὶς σκα-

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΣΟΚΟΛΑΤΕΣ
Γιὰ τὸν Σοκολατοπόλεμο
Σὲ μικρὲς καὶ μεγάλες ποσότητες
ΔΙΑΝΕΜ Ο.Ε.
Ἀγίου Ἀνδρέου 95
ΤΗΛ. 221-800, 221-900

ΥΠΟ ΤΟΥΡΚΙΚΗΝ ΚΑΤΟΧΗΝ

Εἰκόνα τελείας ἐρημώσεως παρουσιάζει ἡ βόρειος Κύπρος

Πέθαναν καὶ οἱ πορτοκαλιὲς στὴ Μόρφου

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΞΕΝΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟ. Εἰκόνα ἐρημώσεως καὶ καταστροφῆς, παρουσιάζει ἡ βόρεια Κύπρος, ὅπως τὴν περιγράφει ὁ ἀνταποκριτὴς τῆς ἀγγλικῆς ἐφημερίδος «Γκάρντιαν» κ. Τζὼν Μπήρμαν. Ὁ Ἄγγλος ἀνταποκριτὴς γράφει:

«Ψεύτικο ἦταν τὸ πανηγύρι, τῶν Τουρκοκυπρίων γιὰ τὰ τρία χρόνια τοῦ ὁμόσπονδου «κράτους» τους. Καὶ πίσω ἀπὸ τὶς παράτες καὶ τοὺς ἐπίσημους λόγους κρυβόταν ἡ ἀποτυχία, ποὺ δὲν ξέφυγε ὅμως ἀπὸ τὴν προσοχὴ τῶν ξένων ἀνταποκριτῶν.

Ἕνα «βουλευτήριο» καὶ ἕνα νοσοκομεῖο, ποὺ ἐγκαινιάστηκαν μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ στὸ κατεχόμενο τμῆμα τῆς Λευκωσίας, συμβόλιζαν τὶς «κατακτήσεις», τῶν Τουρκοκυπρίων στὸν πολιτικὸ καὶ τὸν κοινωνικὸ τομέα.

Ἀλλὰ τὸ «κράτος» τους δὲν ἔχει ἀναγνωρισθῆ ἀκόμη ἀπὸ καμμιὰ χώρα, ἐκτὸς δέβσια ἀπὸ τὴν Τουρκία. Ἔτσι, ἡ «Βουλὴ» τους δὲν σημαίνει τίποτε. Οἱ ξένοι, διπλωμάτες «σνομπάρουν» τοὺς Τουρκοκυπρίους καὶ δὲν πῆγαν, στὶς τελετές τους.

Ὅσο γιὰ τὶς κοινωνικὲς προόδους, τὸ νοσοκομεῖο, ποὺ εἶναι αἰσθητὰ μεγαλύτερο ἀπὸ τὸ ἀντίστοιχο στὸ ἐλεύθερο τμῆμα τῆς Λευκωσίας, στερεῖται ἐξοπλισμοῦ καὶ οἱ γιατροί του στεροῦνται πείρας.

Οἱ Τουρκοκύπριοι θυμοῦνται, ὅτι μόλις πέρυσι, ὅταν ἕνα κοριτσάκι κατάπιε ἐντομοκτόνο ἀναγκάστηκαν νὰ τὸ μεταφέρουν στὴν ἑλληνικὴ περιοχή, γιὰ μιὰ ἁπλῆ ἀγωγὴ ἀποτοξινώσεως.

Στὰ τελευταῖα τρία χρόνια, «τὸ οἰκονομικὸ χάσμα ἀνάμεσα, στὸν ἕνα καὶ στὸν ἄλλο τομέα, μεγάλωσε σὲ ἀπίστευτο βαθμό— καὶ ἡ ἑλληνοκυπριακὴ Οἰκονομία γνωρίζει σήμερα μεγαλύτερη ἄνθησι καὶ ἀπὸ τὴν πρὸ τῆς εἰσβολῆς περίοδο· ἐνῷ οἱ Τουρκοκύπριοι μασσίζονται ἀπὸ τὸν πληθωρισμό, τὴν ἀνεργία καὶ τὴν κοινωνικὴ ἀναταραχή...».

Οἱ ἐπιχειρήσεις, ποὺ ἄφησαν πίσω τους οἱ Ἑλληνοκύπριοι ἐκφυλίστηκαν καὶ ἐγκαταλείφθηκαν ἢ ναυάγησαν στὰ χέρια τῶν Τουρκοκυπρίων.

«Χιλιάδες στρέμματα πορτοκαλιὲς πεθαίνουν στὴ Μόρφου, ποὺ τώρα τὴ λένε «Γκιουζελιούρτ». Ἀλλὰ ἀκόμη καὶ ἐκεῖ ὅπου τὰ δέντρα εἶναι ἀκόμη ζωντανὰ καὶ ὑγιῆ, οἱ καρποὶ σαπίζουν ἐπάνω στὰ κλαδιά, γιατὶ κανεὶς δὲν πάει νὰ τοὺς μαζέψη ἐγκαίρως...».

Μιὰ τουρκοκυπριακὴ ἐφημερίδα γράφει, ὅτι, παρ' ὅλον ποὺ θὰ γίνουν ἐφέτος ἐξαγωγὲς 65.000 τόννων ἐσπεριδοειδῶν, ἄλλοι 10. 000 τόννοι θὰ σαπίσουν, γιατί «δὲν ὑπάρχει ὀργάνωσι».

Καὶ εἶναι χαρακτηριστικό, ὅτι οἱ Τουρκοκύπριοι κάνουν τώρα, εἰσαγωγὲς ντομάτας καὶ λαχανικῶν, ποὺ ἄλλοτε ὑπῆρχαν στὰ μέρη τους σὲ μεγάλες ποσότητες.

Τὰ ἐπίσημα στοιχεῖα τῶν Τουρκοκυπρίων ἀναφέρουν, ὅτι ἀπὸ τὰ κρεβάτια τῶν ξενοδοχείων, ποὺ βρίσκονται στὰ κατεχόμενα ἐδάφη, δὲν χρησιμοποιήθηκε πέρυσι οὔτε κὰν τὸ 1)4. Ὁ Ραοὺφ Ντενκτὰς ἔκανε ἀπεγνωσμένες ἐκκλήσεις στοὺς Ἑλληνοκυπρίους νὰ γυρίσουν καὶ νὰ συνεχίσουν τὴν ἐκμετάλλευσι τῶν ἐπιχειρήσεών τους — ὑπὸ τὴ δική του, βέβαια διοίκησι — ἀλλὰ κανείς, φυσικά, δὲν πῆγε. Οἱ ἴδιοι οἱ Τουρκοκύπριοι στάθηκαν ἀνίκανοι νὰ ξανοίξουν τὰ ξενοδοχεῖα.

Ἀλλὰ καὶ στὰ ἐργοστάσια, δὲν ἦσαν περισσότερο ἐπιτήδειοι. Ἀπὸ τὰ 220 μεγάλα ἐργοστάσια ποὺ ἄφησαν πίσω τους οἱ Ἑλληνοκύπριοι, οἱ Τουρκοκύπριοι δὲν κατώρθωσαν νὰ θέσουν σέ λειτουργία παρὰ μόνον 134.

Ἡ τραγικὴ εἰρωνεία εἶναι, ὅτι τὰ ἄλλα δὲν μπόρεσαν σὲ ὡρισμένες περιπτώσεις νὰ ξαναλειτουργήσουν, μόνο καὶ μόνο, γιατὶ τὰ εἶχαν λεηλατήσει καὶ καταστρέψει οἱ ἴδιοι, κατὰ τὴν εἰσβολή. Ἄλλοι δὲν λειτούργησαν, ἁπλῶς γιατὶ οἱ Τουρκοκύπριοι, δὲν εἶχαν τὶς ἀπαραίτητες γνώσεις.

Μὲ τὶς συνθῆκες αὐτές, δὲν εἶναι περίεργο, λοιπόν, ποὺ ὁ πληθωρισμὸς ἔφτασε πέρυσι στὸ τουρκοκυπριακὸ τμῆμα τὸ 35—40%. Κατὰ τὴν ἴδια περίοδο, στὸν ἑλληνοκυπριακὸ Νότο τοῦ νησιοῦ, ὁ πληθωρισμὸς ἦταν μόλις 5%.

ΠΕΤΡΑΔΑΚΙ
ΚΑΘΕ ΒΡΑΔΥ
Ξεφάντωμα καρναβαλιοῦ μὲ τὸ μεγάλο ἀστέρι τῆς Τ.V.
ΚΩΣΤΑ ΣΜΟΚΟΒΙΤΗ
Τὸν συνθέτη
ΓΙΑΝΝΗ ΠΟΛΥΚΑΝΔΡΙΩΤΗ
τὴν ΣΟΥΛΑ ΚΥΠΡΑΙΟΥ
τὸν ΣΑΚΗ ΜΑΤΣΑΝΟ
τὸν ΚΩΣΤΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟ
Παίζει ἡ ὀχρήστρα BROTHERS
ΤΙΜΑΙ ΦΘΗΝΑΙ ΤΙΜΟΚΑΤΑΛΟΓΟΥ

«Η ΗΜΕΡΑ»

ΠΡΟ 30 ΕΤΩΝ

Οἱ Πατρινοὶ δὲν δέχονται στὰ σπίτια τους ἀνταρτόπληκτους

ΤΟ ΚΥΜΑ τῶν ἀνταρτοπλήκτων ἔφθασεν ὁρμητικὸν εἰς τὴν πόλιν μας. Φυσικὸν εἶναι νὰ στεγασθοῦν κάπου οἱ δυστυχεῖς αὐτοὶ ἄνθρωποι καὶ εἶναι ἐπίσης φυσικὸν νὰ μὴν εἶναι ἐπιθυμητοὶ εἰς τὰς οἰκίας ὄχι διότι οἱ Πατρινοὶ δὲν ἔχουν αἰσθήματα ἐθνικὰ καὶ φιλάλληλα, ἀλλὰ διότι ὑπερτερεῖ τούτων ὁ ἀτομικιστικὸς χαρακτὴρ τῶν Ἑλλήνων οἱ ὁποῖοι, θέλουν νὰ εἶναι μόνοι στὰ σπίτια των. Ἀσχέτως ὅμως τοῦ δικαίου αἰτήματος τῶν ἰδιοκτητῶν ὅπως μὴ διαταραχθῆ ἡ οἰκογενειακὴ τάξις, ἐπιβάλλεται ὅπως οἱ ἀνταρτόπληκτοι στεγασθοῦν. Καὶ καλλιτέραν λύσιν δὲν βλέπομεν πρὸς τὸ παρὸν ἀπὸ τοὺς καταυλισμοὺς εἰς σχολεῖα.

Ἡ Οὐγγαρία ἀποθεῖ τὸν Μάρκον

ΑΘΗΝΑΙ. Ἔφθασαν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τρεῖς ἀπεσταλμένοι τῆς «κυβερνήσεως» Μάρκου ὡς προσκαλημένοι τῆς Οὐγγρικῆς κυβερνήσεως βοηθείας πρὸς τὴν Δημοκρατικὴν Ἑλλάδα.

Τὸ ΕΛΑΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ. Τουρκικὸν πλοῖον μεταφέρον ἔλαιον, συνελήφθη ὑπὸ συμμοριακοῦ πλοίου ἐνὸς τῶν τουρκικῶν χωρικῶν ὑδάτων πλησίον τῶν ἀκτῶν Ἀϊβαλί.

Ὄχι κρέατα στὶς λαϊκές

ΔΙ' ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ τοῦ ὑπουργείου Ἐφοδιασμοῦ, τηλεγραφηθείσης καὶ εἰς τὰς ἐνταῦθα ἀρχὰς καὶ ἁρμοδίας ὑπηρεσίας, ἀπαγορεύεται τοῦ λοιποῦ ἡ πώλησις κρεάτων εἰς τὰς λαϊκὰς ἀγοράς.

Κρυονέρι, γιόκ...

ΣΥΝΕΠΕΙΑ σφοδρᾶς θαλασσοταραχῆς εἰς τὸν Πατραϊκὸν τὸ ἐκτελοῦ